

Förslag till byggnadsplan för del av
BRÄNNÖ
I STYRSÖ SOCKEN I GÖTEBORGS OCH BOHUS LÄN

uppgjort åren 1943-48 av

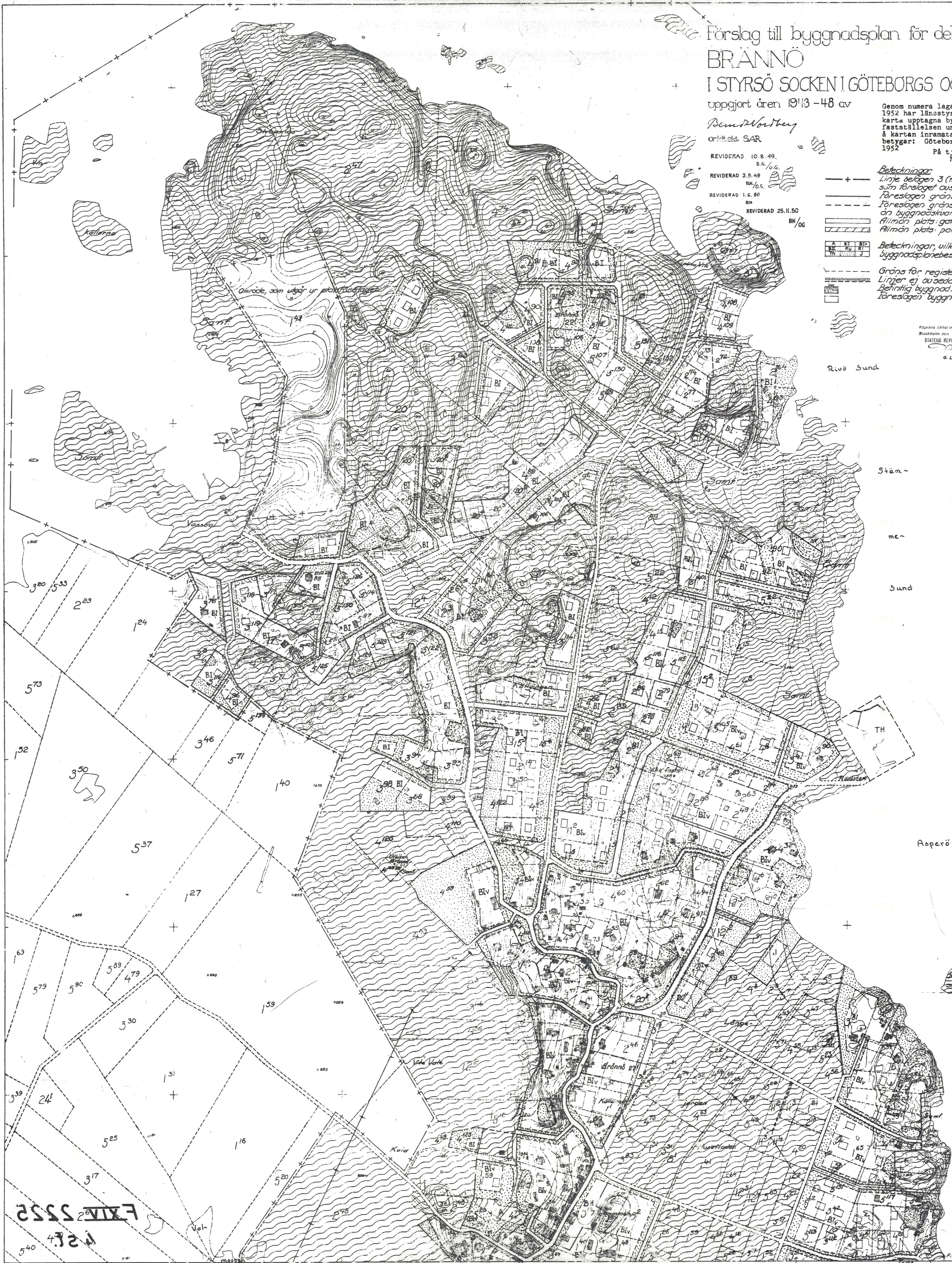
Bengt Norberg
ortbildat SAR

REVIDERAD 10.8.49.
B.N./G.G.
REVIDERAD 3.9.49
BN/G.G.
REVIDERAD 1.6.50
BN
REVIDERAD 25.11.50
BN/GG

Genom numera lagakraftvunnet beslut den 15 maj 1952 har länsstyrelsen fastställt den å denna karta upptagna byggnadsplanen, dock att från fastställelsen undantagits de två områden som å kartan inramats med röda begränsningslinjer, betygar: Göteborg i landskansliet den 11 juli 1952
På tjänstens vägnar:
N. Nerenius

- Beteckningar:**
Linje betygar 3 (tre) meter utanför det område, som förslaget avser.
Färdslagen gränser för byggnadskvartaler.
Färdslagen gränser för andra områden än byggnadskvartaler.
Allmän plats, gata.
Allmän plats, park, plantering, lekplats o. gata.
Beteckningar, vilka hänföra sig till byggnadsplanbestämmelserna.
Gränser för registerenhet.
Ligger ej avsedda att fastställas.
Befintlig byggnad.
Föreslagen byggnad.

Kartans likhet med originalet bevisas.
Stockholm den 27-4-51
STATENS REPRODUKTIONSTÄLLST
G. Lundberg

Grundkartan upprättad år 1942 av
G. Rib. Ahlstrand
extra lantmätare.

x=21000

5555
26
4321

Blodindelning

Del II

EX-117

21

Skala 1:2000

20 10 0 20 40 60 80 100 120 140 160 180 200m

Avskrift.

N:r 9 fol. 79 E.D. (Byggn.D.)

1937.

N:r 351.

LÄNSSTYRELSENS I GÖTEBORGS OCH BOHUS
LÄN resolution angående fastställelse av
byggnadsplan för del av ön Brännö i Styrso
kommun;

given Göteborg i landskansliet den 15
maj 1952.

1879/50

Översänd. till
Nb. 19/12-50

Sedan fråga väckts om upprättande av byggnadsplan för del av ön Brännö i Styrso socken och vederbörande markägare hade beretts tillfälle att yttra sig i frågan, förordnade länsstyrelsen genom resolution den 9 december 1944 att förslag till byggnadsplan skulle uppgöras för den del av ön, som ungefärligen angivits med röda och blå linjer å en av länsarkitektkontoret i länet den 19 juli 1944 påtecknad ekonomisk karta.

I skrivelse den 28 maj 1948 har länsarkitektkontoret i länet till länsstyrelsen för fastställelse överlämnat ett av arkitekten Berndt Nordberg under åren 1943-1948 uppgjort förslag till byggnadsplan för del av ön Brännö jämte till förslaget hörande byggnadsplanebestämmelser och beskrivning.

Ärendet har därefter behandlats i författningsenlig ordning, varvid förslaget undergått revidering den 10 augusti och den 3 september 1949 samt den 1 juni och den 25 november 1950.

Länsstyrelsen har tagit handlingarnas innehåll i övervägande och finner med stöd av 107 § byggnadslagen, skäligt fastställa ifrågavarande av arkitekten Berndt Nordberg upprättade förslag till byggnadsplan för del av ön Brännö, sådant förslaget finnes åskådliggjort å en av Nordberg under åren 1943-1948 upprättad, den 10 augusti och den 3 september 1949 samt den 1 juni och den 25 november 1950 reviderad byggnadsplanekarta med därtill hörande beskrivning, dock att från fastställelsen undantagas två områden som å sagda karta inramats med röda begränsningslinjer. Tillika fastställer länsstyrelsen följande

Byggnadsplanebestämmelser.

§ 1.

Byggnadsplaneområdets användning.

- Mom. 1. Med A betecknat område får användas endast för allmänt eller allmännyttigt ändamål.
- Mom. 2. Med B betecknat område får användas endast för bostadsändamål; dock få samlingslokaler samt lokaler för handels- och hantverksändamål inredas i den utsträckning byggnadsnämnden prövar detta lämpligt.
- Mom. 3. Med BH betecknat område får användas endast för bostads- och handelsändamål, dock få lokaler för annat, dock ej industriellt ändamål inredas i den utsträckning byggnadsnämnden prövar detta lämpligt.
- Mom. 4. Med Ky betecknat område får användas endast för kyrko- och begravningsändamål.
- Mom. 5. Med Ri betecknat område får användas endast för idrottsändamål.
- Mom. 6. Med TH betecknat område får användas endast för hamnändamål; dock få bostäder inredas i den utsträckning byggnadsnämnden prövar erforderligt för hamnens drift och bevakning.
- Mom. 7. Med prickar betecknat område får icke bebyggas.
- Mom. 8. Med J betecknat område får användas endast för småbåtsvarv.

§ 2.

Byggnadssätt.

Inom med B betecknat område får byggnader endast uppföras fristående; dock få uthus eller annan gårdsbyggnad sammanbyggas med motsvarande byggnad å grannfastighet, där grannarna därom överenskomma och byggnadsnämnden prövar detta lämpligt.

§ 3.

Antal byggnader.

Inom med B betecknat område får å varje fastighet endast uppföras 1 (en) huvudbyggnad jämte erforderliga uthus; dock få större antal huvudbyggnader uppföras, där byggnadsnämnd prövar fastighetens storlek och form vara sådan, att den på ett lämpligt sätt kan uppdelas i flera fastigheter, en för varje huvudbyggnad. Till varje huvudbyggnad får därvid uppföras ett uthus där byggnadsnämnd så prövar lämpligt.

- 3 -

§ 4.

Byggnads läge.

Mom. 1. Inom med A, B och BH betecknat område skall huvudbyggnad läggas på ett avstånd från gräns mot grannfastighet av minst 4,5 (fyra och en halv) meter; dock får huvudbyggnad läggas intill 3 (tre) meter från gräns mot allmän plats, där byggnadsplanen så möjliggör och byggnadsnämnden prövar en dylik placering lämplig.

Uthus eller annan gårdsbyggnad, som icke sammanbygges med motsvarande byggnad å grannfastighet, skall läggas på ett avstånd från gräns mot grannfastighet av minst 3 (tre) meter; dock må byggnadsnämnden medgiva mindre avstånd, där nämnden efter grannes hörande finner detta med hänsyn till byggnadens ringa storlek eller andra omständigheter kunna ske utan olägenhet.

Huvudbyggnader å samma fastighet skola läggas på ett avstånd från varandra av minst 9 (nio) meter.

Uthus eller annan gårdsbyggnad skall läggas minst 4,5 (fyra och en halv) meter från annan byggnad å samma fastighet. Framför fönster till bonings- eller arbetsrum, som icke är beläget mot väg, skall ovan ett plan i jämnhöjd med fönstrets underkant finnas ett område av minst 9 meters bredd, som är fritt från byggnader, såvida icke rummets behov av dager är nöjaktigt tillgodosett genom annat fönster.

Mom. 2. Inom med Th betecknat område må uthus och därmed jämförliga byggnader läggas varandra så nära, som byggnadsnämnden med hänsyn till sundhet och brandsäkerhet prövar lämpligt; dock skall för bostadsbyggnad i tillämpliga delar gälla vad som stadgats i mom. 1.

§ 5.

/uppföras/ Tomtplats storlek.

Mom. 1. Byggnad får endast å fastighet vars areal är minst 700 (sjuhundra) kvadrater; dock får byggnad uppföras å fastighet med mindre areal, där byggnadsnämnden prövar detta erforderligt med hänsyn till att en ändring av befintlig fastighetsindelning icke lämpligen kan genomföras.

- 4 -

§ 6.

Byggnads areal.

- Mom. 1. Inom med B betecknat område får huvudbyggnad uppföras på en areal av högst 120 (etthundratjugo) kvadratmeter.
 Uthusbyggnader få uppföras på en areal av högst 30 (trettio) kvadratmeter.

§ 7.

Byggnads höjd.

Byggnad får icke givas större höjd än den, som anges i nedanstående tabell

Områdets beteckning	byggnads höjd	
	huvudbyggnad	uthus
A	7,5	2,5
BI	4,0	2,5
BI v	5,5	2,5
BII	7,5	2,5
BH	7,5	2,5
Ri	4,0	2,5
TH	4,0	2,5
J	6,0	6,0

§ 8.

Antal våningar.

- Mom. 1. Inom område, som betecknats med romersk siffra, får byggnad uppföras med högst det antal våningar, som anges av den romerska siffran.
- Mom. 2. Inom område, som ej omförmäles i mom. 1 får byggnad uppföras med högst det antal våningar, som byggnadsnämnden prövar lämpligen kunna inredas inom den tillåtna byggnadshöjden; dock må i intet fall byggnad uppföras med mer än 2 (två) våningar.

§ 9.

Inredande av vind.

- Mom. 1. Inom med v betecknat område får vind inredas utöver det angivna våningsantalet.

§ 10.

Takfall.

- Mom. 1. Inom med A, Ky och Iv betecknat område får tak ha en lutning mot horisontalplanet av högst 45° (fyrtiofem grader).

Mom. 2. Inom med Ri, TH, BH, I och II betecknat område får tak ha en lutning mot horisontalplanet av högst 30° (trettio grader).

Byggnadsplanen skall lända till efterrättelse så snart denna resolution vunnit laga kraft.

I sammanhang härmed finner länsstyrelsen, med stöd av 2 § i Kungl. kungörelsen den 15 juni 1935 angående avgifter för av tjänsteman vid länsarkitektsorganisationen utförd granskning av vissa ärenden, skäligt bestämma den till statsverket utgående granskningsavgiften till trehundratrettio kronor.

Den, som är missnöjd härmed har att vid talans förlust inom en månad härefter anföra besvär hos Konungen i Kungl. Kommunikationsdepartementet.

På länsstyrelsens vägnar:

Ernst Uddenberg

Carl Hasselrot

Rätt avskrivet betygar;

På tjänstens vägnar:

Majken Skerholm

Beskrivning

till förslag till byggnadsplan för B R Ä N N Ö i Styrö socken i Göteborgs- och Bohus län, uppgjort åren 1943 -48, reviderat 1950 av Berndt Nordberg arkitekt SAR

Förslaget är avfattat å karta i två blad (byggnadsplane-karta) och i särskild handling (byggnadsplanebestämmelser).

Förslaget åtföljes av diverse översiktskartor i skala 1:10 000.

För området gäller utomplansbestämmelser fastställda av länsstyrelsen den 19 mars 1943.

Inom området finnes en fastställd styckningsplan (se bil. C).

Planområdets omfattning.

Med utgångspunkt från den i länsstyrelsens kontrakt intagna översiktskartan över planområdet har den slutliga gränsen i möjligaste mån anslutits till befintliga skiftesgränser. Detta har som regel inneburit, att den västra gränsen flyttats utåt, varigenom ytterligare c:a 15 har inryckts inom planområdet. Dessa områden äro till stor del icke nivellerade, men en okulär besiktning på platsen visar, att terräng och beskaffenhet i övrigt icke gör områdena lämpade för bebyggelse. De har därför utlagts som allmän plats. Å andra sidan har ett område i Vassdal om c:a 4 icke medtagits, då grundkartan dåligt överensstämte med förhållandena på marken. Såsom grundkarta hade här använts den nivåkarta, som uppgjordes som underlag för ett av arkitekt Bo Fredzell år 1939 utarbetat preliminärt förslag till planläggning av nordöstra delen av Brännö. Den planlagda delen av Brännö kommer att få en areal av c:a 210 har.

Befolkningsförhållanden.

Öns totala folkmängd utgjorde år

1920; 235 personer, varav 107 män och 128 kvinnor.

1943; 151 " " 70 " " 81 "

Folkmängden har sedan år 1920 minskats med c:a 36 %.

Folkmängden år 1943 fördelar sig på följande åldersgrupper.

Födda före 1893; 78 personer, varav 30 män och 48 kvinnor.

födda 1894-1917; 37 " " 20 " " 17 "

" 1918-1929 20 " " 12 " " 8 "

födda 1930-1939; 16 " " 8 " " 8 "

De äldre årgångarna dominera sålunda och familjebildningen på ön är ringa. Antalet innevånare i åldern 25 år och därunder utgör endast 24 % av befolkningen. Utflyttningen är också allmän bland ungdomen. En fortsatt stark nedgång av den bofasta befolkningen kan alltså väntas.

Under sommarmånaderna däremot, då alla sportstugor och i övrigt varje beboeligt utrymme på ön fyllts med sommargäster, uppgår folkmängden sannolikt till c:a 3000 personer.

Näringsförhållanden.

Någon verksamhet i form av industri eller hantverk bedrivs ej på Brännö. Några förutsättningar för uppkomsten av dylik verksamhet synes icke föreligga såvitt nu kan bedömas. Öns butiksbestånd inskränker sig till två speceri- och diversebutiker, vilket mer än väl täcker behovet. Förutsättningar saknas för uppkomsten av nya butiker.

Nuvarande
förhållanden.

En del av öns befolkning har tidigare ägnat sig åt bruket av den odlingsbara marken, som beträffande den centrala Brännöslätten är av god beskaffenhet. Jordbruket har i och med avfolkningen fått förfalla och ej ens under de gångna

krisåren har någon större del av den centrala Brännöslätten odlats. Ingen av Öns innevånare försörjer sig numera på jordbruk.

Öns bestånd av nötkreatur, som enligt uppgift vid sekelskiftet utgjorde 80-100 djur, har nu reducerats till c:a 8. F.n. finnes tre hästar på Ön. Dessutom förekommer en del får och getter.

Fiske bedrives endast för husbehov och någon fiskebåt, som tillhör Göteborgs distrikts fiskeflotta, finnes ej.

Öns manliga befolkning har sedan gammalt ägnat sig åt lots-, tull- och sjömansyrket. Familjer med barn i skolåldern utgöres mest av tull- och lotstjänstemännens familjer. De familjer inom nyssnämnda yrken, som ha möjlighet att fritt välja bosättningsort, söka sig dock i allmänhet till Göteborg, bl.a. med tanke på barnens skolgång.

Öns äldre befolkning utgör till stor del pensionerade lots-, tull och sjöfolksfamiljer.

Övriga äldre personer, främst ensamstående kvinnor, livnära sig delvis genom att hyra ut sommarbostäder och avyttra mark för sportstugebebyggelse. Sommarbebyggelsen, uthyrning av sommarbostäder och därmed sammanhängande verksamhet utgör den viktigaste inkomstkällan för huvuddelen av Öns bofasta befolkning.

Planläggning
med hänsyn
till närings-
förhållanden.

Med hänsyn till frånvaron av all verksamhet i form av handel, hantverk, industri, fiske, jordbruk etc. och förutsättningar för uppkomsten av dylik verksamhet har inga särskilda områden härför upptagits i planen. Enda undantaget är ett småbåtsvarv vid Rödsten för Öns sommargäster.

Öns värdefullaste jordbruksområde, den stora centrala Brännöslätten, har i planen undantagits från bebyggelse och

i allmänhet utlagts som allmän plats. Detta har skett dels för att bevara området för odlingsändamål, dels av estetiska skäl, emedan Brännöslätten icke lämpligen kan bebyggas utan att den karakteristiska bilden av Brännö förvanskas.

Genom att stränderna nästan helt hållits fria från bebyggelse har ett framtida behov av hamnar och andra anläggningar invid stranden, som hör samman med fiske o.dyl. tryggats.

Uthyrning av sommarbostäder och försäljning av mark för sportstugebebyggelse är såsom nämnts av största betydelse för befolkningen. Alla tecken tyda på att Brännö kommer att fortsätta att utvecklas till en ö, som helt tages i anspråk för göteborgarnas sommar- och rekreationsbebyggelse. Brännö har sedan länge varit populär isynnerhet bland familjer med barn. Den främsta orsaken härtill är de goda förbindelserna med Göteborg. Sommarbebyggelse och därmed sammanhängande byggnadsverksamhet torde sålunda vara den huvudsakliga bebyggelse man har att förvänta på Brännö.

Sommarbebyggelse m.m.

Allmänna byggnader m.m.

På ön finnes en äldre skolbyggnad (del av 4⁷⁷ c:a 400 m SSV utkiken) samt en relativt nyuppförd lärarbostad (4⁷⁷ invid Trollebacken), intill vilken man planerat att uppföra nya skollokaler. På grund av öns avfolkning och det minskade antalet skolpliktiga barn har skolan nu nedlagts och de återstående skolpliktiga barnen hänvisats till skolan på den angränsande Asperö. Med hänsyn härtill har något nytt skolområde utöver de två befintliga icke upptagits i planen.

På ön finnes två mindre samlingslokaler för frireligiösa rörelser (3⁵³ samt ett hus på 2⁴⁷), vilka inrymts inom med B betecknat område.

Den befintliga lilla begravningsplatsen har betecknats med Ky och föreslagits något utvidgad enligt öinvånarnas planer.

Byggandet av ett kapell har länge planerats, men med tanke på den fortgående avfolkningen torde det vara tveksamt huruvida kapellet kommer till stånd. Som plats för kapellet har reserverats det av Brännöborna önskade området intill gamla skolan.

Några planer på kommunalhus eller andra allmänna byggnader för den bofasta befolkningen finnas ej, och förutsättningar för byggandet av dylika saknas. Någon mindre byggnad med gemensamhetslokaler kan för övrigt med fördel placeras inom med B betecknat område, därest behov av en dylik byggnad mot förmodan skulle uppstå.

Kommunikationer, trafik, vägar etc.

Kommunikationsmedel till och på Brännö.

Trafiken till Brännö ombesörjes dels med motorbåt från Saltholmen till Rödsten, dels med ångbåt från Göteborg till Husvik.

För transporter o.dyl. på Brännö finnes för närvarande (sommaren 1943)

- 1) två motorcyklar med lastsidovagnar tillhöriga öns båda handlande och nyttjade för frakt av varor från de båda bryggorna till butikerna och till fastigheter längs vägen Rödsten - Husvik,
- 2) tre hästar, som nyttjas dels i det lilla jordbruk, som ännu bedrives, dels för transport av sommargästernas gods,
- 3) ett 20-tal cyklar. Sommartid medför en del sommargäster cyklar, varför cykelbeståndet då ökas.
- 4) några stycken handkärror.

Nuvarande vägar.

På ön finnes allmän väg mellan Rödsten och Husvik och

mellan [redacted] och [redacted] fastigheter, den senare en avtagsväg till den förstnämnda. Enligt uppgift från vägförvaltningen i december 1944 har ytterligare två avtagsvägar från vägen Rödsten - Husvik föreslagits till utförande, nämligen en väg till Gröna vik och en till Brattåsen.

Övriga vägar äro till större delen endast upptrampade stigar.

Med hänsyn till de korta gångavstånden på ön är förutsättningarna för uppkomsten av motorfordonstrafik ringa. Avståndet från de två bryggorna till varje punkt inom byggnadsplanområdet är med undantag för strandområdet strax norr om Sundtången högst 1 km. (bil.A.). Skulle kommunikationerna till ön kompletteras med en brygga vid samfällighet 9 vid Asperösund, vilket varit på tal, kommer alla tomter inom planområdet att ligga närmare brygga än 1 km. Därast i framtiden en båtförbindelse anordnades till Vassdal skulle hela ön med undantag för en liten strandremsa vid Galterösund ligga inom 1 km:s avstånd från bryggan.

Något behov av kollektiva transportmedel såsom bussar, droskbilar, lastbilar o.dyl. finnes ej med hänsyn till den ringa folkmängden och de relativt korta avstånden. Inte ens befolkningsanhopningen sommertid kan behovet av nyssnämnda fordon vara praktiskt eller ekonomiskt motiverat.

Några möjligheter att för rimliga kostnader ordna landfast förbindelse till folkrikare grannöar i Södra skärgården, varigenom så långa kommunikationsleder uppstode att motorfordonstrafik bleve följd, finnes icke.

Med hänsyn till ovannämnda är all motorfordonstrafik med undantag för trafiken med handlandenas transportmotorcyklar att betrakta som ökynnestrafik. Det finnes också ett allmänt

Förbud mot motorfordonstrafik.

Önskemål bland såväl den bofasta befolkningen som sommar-
gästerna, isynnerhet de många familjerna med barn, att slippa
motorfordonstrafik. Kan motorfordonstrafik förbjudas på
Brännö, bör åtgärder härför vidtagas genom vederbörande
myndighet.

**Föreslagna
vägar.**

Då reella förutsättningar saknas för trafik med motor-
fordon behöver inga trafiktekniska krav beträffande gradering
av vägnätet, kurvradier, avskärning av hörn etc. ställas på
vägnätet. Vägarna betjäna alltså i första hand gångtrafiken.
Något behov att skilja mellan väg och allmän plats föreligger
därför knappast, utan all mark, som ej utgör kvartersmark
eller erhållit särskild beteckning, hade bort kunna betecknas
som allmän plats såsom skett vid planläggning av isolerade
öar i Stockholms skärgård. Å den allmänna platsen hade sedan
vägen eller stigen fått söka sig fram där terrängen gjorde
det bekvämast. Med hänsyn till de splittrade ägoförhållande-
na och det stora antalet markägare kan dock detta system
enligt uppgift från överlantmätaren medföra vissa praktiska
olägenheter i samband med avstyckningar. Av formella skäl
har därför erforderliga delar av den allmänna platsen be-
tecknats som väg.

Där väg passerar genom allmän plats har gränsen mellan
väg och dylik plats markerats som linje ej avsedd att fast-
ställas, såvida icke samfällid eller liknande väg funnits, då
vägreservatet fått omfatta härför avsatt område. När område
betecknat som väg omgives av kvartersmark, har vägreservatet
i regel givits bredd 7,5 eller 4,5 + 5 meter. Där den be-
kvämaste sträckningen av en föreslagen väg varit svår att
bestämma med tillgängligt kartmaterial, eller där en krokig
samfällid väg funnits, har nyssnämnda mått ofta ökats så att

respektive väg kan slingra sig fram inom vägreservatet. Överförande av samfällid vägmark till kvartersmark har undvikits av jorddelningstekniska skäl.

En minsta bredd på 7,5 meter har tillämpats för huvudvägen Rödsten - Husvik, intill vilken nästan alla fasta binnvånare har sina bostäder, samt för avtagsvägarna till Vassdal, Gröna Vik, Bratt-åsen, Sandvik och Ramsdal, Lönndal samt Galtö. Dessa vägar torde vara de enda, som behöva bli föremål för allmänt underhåll. Vägreservatet 7,5 meter medgiver en körbana på 3,6 - 4,0 meter, vilket är regel för skärgårdsvägar, jämte utrymme för diken. Öns övriga vägar blir sannolikt liksom nu stigar upptrampade över självdränerande mark eller vid behov ordnade och underhållna av sommargäster och sportstugeägare.

Där nyssnämnda vägar gå fram genom själva byn har av hänsyn till miljön och den gamla bebyggelsen, som ofta ligger tätt intill vägen, i regel ingen vidgning till 7,5 meter av den befintliga samfällida vägen föreslagits.

Några nämnvärda rätningar eller omläggningar av befintliga vägar ha ej heller föreslagits. Vägen Rödsten - Husvik har dock rätats på sträckan A - B (bil.B). Möjlighet finnes vägen att bitvis ge vägarna till bl.a. Vassdal och Galtö en något annan sträckning än den nuvarande genom rätningar över allmän plats. Vissa av vägförvaltningen ifrågasatta omläggningar och rätningar kunna vid behov utan svårighet genomföras då härav berörda mark utlagts som allmän plats och sålunda undantagits från bebyggelse.

Bebyggelseplanering m.m.

Större delen av den mark, som avsatts för bebyggelse har reserverats för bostadsändamål. Inom dessa områden få

Bostadsområden.

Även inredas samlingslokaler samt lokaler för handels- och hantverksändamål. Vid planläggningen har tillsetts att för väder och vind utsatta områden, samt områden där bebyggelsen kunnat bli konturbildande, undantagits från bebyggelse. För bebyggelsen tillåtet område når med två undantag (befintliga tomter) ej över 25 meters höjd.

Hushöjd.

Den befintliga bebyggelsen utgöres till ungefär lika delar av hus i en våning och en våning + inredd vind. Endast två byggnader äro helt eller delvis i två våningar.

Vid planläggningen har de befintliga hushöjderna kunnat respekteras utan olägenheter. Då sommarstugorna i huvudsak utgöra envåningshus, har våningsantalet i regel kunnat begränsas till en våning. Motivet för denna begränsning har också varit att undvika konturbildande bebyggelse.

Föreslagen tomtindelning.

Det hade ur planläggningssynpunkt varit synnerligen fördelaktigt om ön varit oskiftad och de vid planläggningen föreslagna tomterna sedan utskiftats. Då skiftet redan genomförts har av praktiska skäl de befintliga skiftesgränserna så långt möjligt respekterats vid uppgörandet av förslag till tomtindelning. Där angränsande skiften haft samma ägare har dock bortsetts från skiftesgränserna.

För den norra delen av planområdet har det av arkitekt Fredsell tidigare uppgjorda preliminära förslaget till planläggning varit av stort värde vid byggnadsplanens utarbetande och så långt möjligt följts.

Antalet föreslagna nya tomter utgöra c:a 350 stycken. Med en försäljningsintensitet av 5 - 10 tomter per år bör den planlagda delen av Brännö räcka till för exploatering bortåt en mansålder. Ön torde därvid vara så kraftigt utnyttjad för sommarbebyggelse att en ytterligare ökning av bebyggelsen kan vara menlig för trivselen.

Enligt gällande utomplansbestämmelser utgör 1000 m², i Tomtstorlek. undantagsfall 800 m², minimistorlek för en tomt avsedd att bebyggas med böningshus. I planförslaget har minimigränsen satts till 700 m² för tomt avsedd för böningshus. Dock får efter byggnadsnämndens prövning böningshus uppföras å mindre areal, där en ändring av befintlig fastighetsindelning icke lämpligen kan genomföras.

Trots Brännös popularitet som sommargästö finnes endast ett mindre pensionat på ön medan klubbhus, societetshus, hotell hus etc. och dylikt saknas. Detta beror på att sommargästerna huvudsakligen utgöres av familjer, som hyr fast sommarbostä^{er}. Vissa planer ha dock funnits på att bygga klubbhus och restaurang i trakten av Ramsdal, ehuru de knappast torde komma till utförande.

Allmänna områden.

Av de inom planområdet belägna stränderna ha de å bil. C Stränderna. markerade stränderna god botten eller djupt vatten och äro därför lämpade för bad. Stränderna längs den östra stranden vid sunden mot Asperö och Köpstadsö äro långgrunda och dyiga och oanvändbara för badändamål.

Endast ett fåtal strandavstyckningar finnas längs sundet mot Asperö och Köpstadsö. Dessutom ha vissa skiften, som nå stranden, försålts i sin helhet för sportstugeändamål. Så är fallet med en del skiften intill Sandvik samt hela Sundtången. Då dessa områden i stor utsträckning bringats i kultur av sina ägare under mångårigt arbete ha de huvudsakligen utlagts som tomtmark. Vid sundet mot Köpstadsö ha utlagts ett fåtal strandtomter.

Med här nämnda undantag ha stränderna inom planområdet helt frilagts. Öns popularitet som sommarö är i hög grad be-

roende av att sommargästerna ha fri tillgång till stränderna.

Möjligheten att uppföra smärre byggnader till gagn för den allmänna nyttan och trevnaden, såsom avklädningshytter, bekvämlighetsanordningar, kiosker etc., tryggas genom den generella bestämmelserna i byggnadsstadgan § 170.

Hamn, båt-
hus etc.

Någon hamn för småbåtar, segelbåtar eller dylikt finnes ej. För lots- och tullpersonalens räkning finnes en del bryggor vid Husvik och Rödsten i nära anslutning till ångbåtsbryggorna samt några småbryggor i Vassdal. Intill ångbåtsbryggorna ha uppförts väntkiosker. Vissa planer finnas på att framtiden ordna en central småbåtshamn i Sandvik, som är väl beläget intill de populära småbåtstråken mellan Styrö och Brännö. Med anledning härav har Sandvik och intilliggande stränder avsatts för hamnändamål.

Bryggor för småbåtar samt mindre byggnader för förvaring av båt- och fiskredskap behövas sannolikt på flera ställen utefter stränderna. Byggnader av sistnämnda slag finnas redan vid Husvik och i Vassdal. Ytterligare byggnader av sistnämnda slag kunna efter byggnadsnämndens prövning uppföras med stöd av § 170 i byggnadsstadgan.

Allmänna
platser, lek-
och idrotts-
platser etc.

Allmän plats och plats för idrottsändamål upptaga drygt 60 % av planområdets areal. Allmänna platsområdet omfattar alla höjdområden över 25 och 30 m:s höjd, ett flertal andra kuperade områden av mindre höjd, de flesta strandområdena, större delen av Brännöslätten samt flera mindre ängsmarker m.m. Många av de frilagda områdena äro lämpliga som lekplatser.

På Brännöslätten finnes goda möjligheter att ordna idrottsplatser. Den södra delen av slätten, som har ett vackert och skyddat läge, synes bäst lämpad för en idrottsplats och har därför avsatts för idrottsändamål. För samma

Ändamål har även avsatts den befintliga tennisbanan vid Sandvik samt en intilliggande äng, som lämpligen kan användas vid en utökning av tennisbanorna.

Med stöd av inventeringskarta över befintliga ägoförhållanden har tillsetts att ingen markägare inom planområdet blivit utan byggnadsområde på sin mark. En rättvis fördelning mellan allmän plats och tomtmark på respektive ägares markinnehav och i förhållande till ägornas värde som tomtmark har eftersträfvats.

Fördelning
allmän plats
tomtmark.

Vatten och avlopp.

Dricksvattenbehovet tillgodoses genom brunnar, varvid ofta en brunn är gemensam för flera tomter. En del större vattentäkter äro belägna å samfälligheter, som i planen utlagts som allmän plats. De naturliga vattentäkterna synes vanligtvis utan större svårighet tillgodose den ringa bofasta befolkningens behov. Som regel på skärgårdsöar blir emellertid dricksvattenförsörjningen ett besvärligt problem vid stor befolkningsanhopning, isynnerhet under torra somrar. Så är även fallet på Brännö. Genom borrade brunnar o.dyl. har sommarvästerna dock i viss utsträckning sökt bidra till sin dricksvattenförsörjning. Svårigheterna med dricksvattenförsörjningen talar emellertid för att befolkningsanhopningen sommartid på en skärgårdsö icke bör bli för stor.

Vatten.

Behovet av vatten för tvätt o.dyl. tillgodoses delvis genom naturliga regnvattendammar i bergskrevorna.

Såsom framgår av en av civilingenjör Bertil Angervall, Göteborg, företagen avloppsutredning blir kostnaderna för avloppsledningar och reningsverk för samtliga i planen föreslagna byggnadsområden högst betydande. Man kunde därför

Avlopp.

Överväga att icke tillåta bebyggelse på vissa i planen upptagna områden, där terrängförhållanden, isolerat läge, bergsprängningar m.m. medför exceptionella kostnader per tomt-enhet för ordnandet av avlopp m.m. Å andra sidan äro dessa områden som regel redan i viss utsträckning exploaterade för sommarbebyggelse, varför åtgärden delvis vore verkningslös. Såvitt planförfattaren har sig bekant förekommer ej heller vattenklosetter inom sommarbebyggelsen. Man kan även med största sannolikhet förutsätta, att ägarna av sommarstugorna icke finner vattenklosetter erforderliga för den korta sommarvistelsen, utan att de i framtiden liksom hittills äro tillfreds med torrklosetter. För de spillovattensmängder, som därutöver kan förekomma för sommarbebyggelsen, synes tomtmarken vara en tillräcklig recipient. Det bör därför vara tillräckligt att de lokala hälsovårdsmyndigheterna förbjuda vattenklosetter inom dylika områden. Vid behov kan även tillgripas förbud mot vidare nybyggnad enligt § 109 andra stycket byggnadslagen.

Det enda område för vilket avloppsledningar av praktiska skäl kan tänkas erforderligt är området kring vägen Husvik - Rödsten, där den bofasta befolkningen är koncentrerad.

Linköping 1 juni 1950

arkitekt SAR

Rätt avskrivet betygar:
STATENS REPRODUKTIONSANSTALT

S. Wänström

al.